

РЕШЕНИЕ

№ 129

гр. Русе, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на пети март през две хиляди двадесет и четвърта година
в следния състав:

Председател: Милен Петров
Членове: Силвия Павлова
Мария Велкова

при участието на секретаря Маня Пейнова
като разгледа докладваното от Силвия Павлова Въззивно гражданско дело №
20244500500102 по описа за 2024 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по чл.258 и сл. от ГПК.

С. Л. С. от гр.Русе, чрез пълномощник адвокат Т. В., АК-Русе,
обжалва решение №1585/12.11.2023г., постановено по гр.д.№4272/2022г. на
Русенския районен съд, с което е осъден да заплати на М. М. М. сумата
25000лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди в
резултат на ПТП, ведно със законна лихва от 23.06.2017г. до окончателното ѝ
изплащане, както и разноските по делото. Излага оплаквания за неправилност
на решението, посочени подробно, иска да бъде отменено и искът-отхвърлен,
в условия на евентуалност иска обезщетението да бъде намалено, като се
отчете приноса на ищеца при настъпване на вредите. Претендира разноски.

Насрещната страна М. М. М., чрез пълномощник адвокат К. Т. е
подал отговор, с който заявява становище, че жалбата е неоснователна, а
решението правилно и иска да бъде потвърдено. Претендира разноски.

Третото лице-помагач З.К.О.АД К., чрез „З.К.О. Клон КТЧ не е

подала отговор на въззивната жалба.

След преценка на доводите на страните, оплакванията във въззивната жалба и събраните доказателствата по делото, Окръжният съд приема следното:

Въззивната жалба е подадена от процесуално легитимирано лице, в законоустановения в чл.259, ал.1 ГПК срок и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Обжалваното решение е валидно и допустимо. По правилността на решението, с оглед оплакванията във въззивната жалба, съдът намира следното:

Безспорно е установено при разглеждане на делото в първата инстанция, че на 23.06.2017г. около 9.30 часа в град Русе, М. М. при управление на мотоциклет „Хонда ЦБР 600“ с рег.№*** в резултат на ПТП е претърпял вреди, изразяващи се в счупване на левите напречни израстъци на първи, втори и трети поясни прешлени, охлузвания по гърба, двете мишници, двете лакетни стави, лява длан, двете колена, лява подбедрица и двете глезенни стави. С решение по а.н.д.№1038/2020г. на РРС С. Л. е признат за виновен в това, че на 23.06.2017г. при управление на лек автомобил „Ситроен С-5“ рег.№***, нарушил правилата за движение по пътищата - чл.50 ал.1 от ЗДвП: „На кръстовище, на което единият от пътищата е сигнализиран като път с предимство, водачите на пътни превозни средства от другите пътища са длъжни да пропуснат пътните превозни средства, които се движат по пътя с предимство", като на кръстовище, движейки се по път, сигнализиран с пътен знак Б1 „Пропусни движещите се на пътя с предимство!", не пропуснал движещия се по път с предимство мотоциклет "Хонда CBR 600" с рег.№***, и по непредпазливост причинил на М. М. М. средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на левите напречни израстъци на първи, втори и трети поясни прешлени, довело до трайно затрудняване на движенията на снагата за срок повече от тридесет дни - престъпление по чл.343 ал.1 б."б" пр.2 вр. чл.342 ал.1 пр.3 НК, поради което и на основание чл.378 ал.IV, т.1 от НПК е освободен от наказателна отговорност и на основание чл.78а НК му е наложено административно наказание глоба в размер на 1000лв. Подсъдимият С. Л. С. е признат за невиновен и е оправдан за това да е извършил деянието при нарушаване на правилата за движение по чл.6 т. 1, чл.

25, ал.1 ЗДвП и чл. 79 ППЗДвП. Решението е било обжалвано от подсъдимия и протестирано от Районна прокуратура и е потвърдено с решение от 20.04.2021г. по ВАНД №49/2021г. на РОС. Според заключението на назначената по делото съдебно-медицинска експертиза, М. М. е получил следните травматични увреждания, които отговаряли да са получени при процесното ПТП на 23.06.2017г. - счупване на левите напречни израстъци на първи, втори и трети поясни прешлени, охлузвания по гърба, двете мишници, двете лакетни стави, лява длан, двете колена, лява подбедрица и двете глезенни стави и същите се квалифицират по медико-биологичния признак - трайно затрудняване на движенията на снагата, за срок повече от тридесет дни. Според експерта обичайният основен възстановителен период продължавал около 3-6 месеца, като след този период било възможно да имало болезненост в областта на счупванията, особено при физически натоварвания и промяна в атмосферните условия. Установено е по делото, че М. М. след ПТП-то е провел петдневно болнично лечение включващо клиничен преглед, лабораторни и инструментални изследвания, лечение с компреси и медикаментозно лечение. В епикризата е посочена окончателна диагноза Фрактура вертебре Л1 Л2Л3-процесус трансверзус, в същата /Ход на заболяването/ е отразено, че постепенно състоянието му е подобро, раздвижен е, болевия синдром е отзвучал, стабилизирано соматично и неврологично състояние, парези няма. След изписването, му бил препоръчан хигиенно-диетичен режим и спазване на назначеното медикаментозно лечение-Мидокалм, Дексофен. Посочено е и, че има право на два консултативни прегледа в рамките на един месец след изписването му на 27.06.2017г. От назначената и приета по делото съдебна-автотехническа експертиза, се установява, че л.а. Ситроен е получил следните увреждания: деформация по периферията на джантата на задно ляво колело, външният борд на гумата на задно ляво колело бил срязан и гумата била без налягане, задният ляв калник бил огънат навътре, задната броня, в левия ѝ край била отделена от мястото си за закрепване, а мотоциклет Хонда: счупени предни спойлер и фар, по лявата страна на спойлера имало следи от интензивно триене; левият край на ръкохватката на съединителя бил увреден; счупени били лявото огледало и лоста за смяна на предавките. На тротоара на ул. „Филип Станиславов“, преди кръстовището, вдясно за посоката на движение на мотоциклета имало поставени пътни знаци: Д17 „Пешеходна пътека“ и БЗ

„Път с предимство“. Имало поставен пътен знак Б1 „Пропусни движещите се по пътя с предимство“. Вещото лице е посочило, че към момента на началото на удара автомобилът бил спрял или неговата скорост била много ниска. От изследването и анализа на данните в делото се определяло, че мястото на началото на удара между предната част на мотоциклета и задната странична лява част на л.а. Ситроен било в десния край на лявата лента на ул. „Ф.Станиславов“, (за посока на движение от кръстовището с кръгово движение в кв. Чародейка към кръстовището с ул. „Зорница“) и на около 3,2 - 3,4 м вдясно от б.л. Л.а. Ситроен се движил по ул. „Зорница“. От положението в което бил намерен след сблъсъка се определило, че към началото на удара, предната част на лекия автомобил била насочена наляво към кръстовището с кръгово движение в кв. Чародейка. Мотоциклетът се движил по ул. „Ф.Станиславов“, по посока от кръстовището с кръгово движение в кв. Чародейка към кръстовището с ул. „Зорница“. Ударът бил челно-страничен, в левия заден край на л.а. Ситроен. Уврежданията, които получил мотоциклета при произшествието, неголямото му преместване след мястото на удара, както и нараняванията на водача му били доказателство за скорост на движение на л.а. от 37,1 км/ч към началото на удара. Освен това, деформацията по задната лява част на л.а. Ситроен съответства да била получена при такава скорост на движение на мотоциклета. Скоростта на автомобила в момента на удара би била до около 10 км/ч . Скоростта на движение на мотоциклета непосредствено преди произшествието била 50 - 55 км/ч. Вещото лице посочило два варианта. Първи, при който л.а. Ситроен бил спрял около продължението на мислената линия на десния край (спрямо посоката на движение на мотоциклета) на платното за движение на ул. „Ф.Станиславов“, по която се е движил мотоциклета. В този случай М. би имал техническа възможност да предотврати произшествието чрез спиране. Втори вариант, при който л.а. Ситроен не бил спирал преди да започне да навлиза в платното за движение на ул. „Ф.Станиславов“, М. би имал техническа възможност да предотврати произшествието чрез спиране. Изводите за възможностите на М. да предотврати произшествието, според експерта били валидни само при условието, че двамата водачи имали възможност да се възприемат. Ако имало препятствия или други участници в движението, които да ограничавали видимостта между тях това условие не би било изпълнено - например ако е имало неустановен автомобил или

автомобили, които се движили в дясната лента, попътно пред мотоциклета, то изводите за възможностите на Миланов да предотврати произшествието, не били валидни.

От показанията на свидетелката В. М.-бивша съпруга на ищеца е установено, че с М. се развели по взаимно съгласие през месец август 2017г. и запазили добри отношения. В деня на инцидента била на спирката, защото трябвало да ходи някъде, а той бил тръгнал с мотора си. След известно време ѝ се обадил по телефона и ѝ казал, че са го блъснали, бил много уплашен и разтревожен. Веднага отишла на мястото на произшествието, видяла, че той е на земята, обяснил ѝ, че много го боли кръста и че не си усеща краката. След като пристигнала линейката, свидетелката се качила заедно с ищеца в нея. В болницата изчакала да му направят снимка, през цялото време той бил много притеснен, уплашен и изпитвал много силни болки в кръста. Установява, че М. престоял около седмица в болницата, а по време на свижданията и след излизане от болницата споделял притесненията си, че няма да може да работи. След като го изписали от болницата отишъл да живее при майка си, тъй като вече те не били заедно, два пъти ходила да го види в рамките на един месец, вече той стъпвал на краката си, но го боляло и не знаел дали ще може да се натоварва като преди, защото работата му е свързана с натоварване на цялото тяло. Знае, че ходил на физиотерапия, не знае кога. Установява, че е акробат и танцува с още един човек, в програмата М. е „основа“ - трябва върху себе си да държи партньора и той се притеснявал дали ще може да върши тази тежка физическа работа. Знае, че в края на 2017 година започнал да влиза в залата. Според свидетелката, в началото на 2018г. М. арти ѝ казал, че му предстои пътуване. На показаната ѝ снимка от 21.07.2017г., свидетелката разпознава М. и А.-новата му жена, която е б., а тогава била т.. По отношение на снимките /л.97-99/ пояснява, че те показват нещо, направено за 30-40 секунди, което не е равнозначно на това, което М. прави-да танцува с човек на главата си 10 минути, по два пъти всяка вечер.

Свидетелката М.-м. на ищеца установява, че на 23.06.2017 г. била на работа – в лавка в кв.“ Чародейка юг“. Свид. В. и синът ѝ били при нея. Само 10-15 минути след като и двамата тръгнали - ищецът се качил на мотора си, а В. решила да пътува с тролей, разбрала от клиент, че е станала катастрофа с моторист на Кръговото. Предположила, че това може да е синът ѝ и веднага отишла до мястото на инцидента. Линейката вече го била взела и заминала

към болницата. Потърсила сина си по телефона, но той не отговарял. След час ѝ се обадила В. и ѝ казала, че М. е жив, но потрошен. В края на работния ден свидетелката отишла в болницата и видяла, че всъщност синът и бил много зле, целия в кръв, охлузвания и обездвижен. Престоят му в болницата бил 5-6 дни, тя и В. се грижели за него на смени. След болницата свидетелката го взела с колата в тях, живеели заедно, тъй като имал нужда от помощ. Така си правела смените, че да има винаги човек при него. Не можел да се самообслужва-да ходи до тоалетна, до баня, да се храни. После купили колан за кръста за по-бързо зарастването на прешлените, разтегателен пояс и наколенка. Един месец М. не излязъл от стаята, бил депресиран. 10 години той бил спортист, медалист, тренирал акробатика – двойка мъже, това му станало работа, с която си изкарвал пари. Първо работел във френски цирк три години, след това започнал на круизите. След като започнал да става и да се оправя свидетелката го водила при физиотерапевт, където тренирал в залата, на рехабилитация. Лека, полека се оправил и към края на годината искал да ходи на тренировки в залата. И до момента имал остатъчна болка в коляното, клекнал пред нея преди 2 месеца и не можел да стане. Около месец му помагали с баща му и то повече психически, защото той се бил сринал, притеснявал се дали ще може да работи, дали ще се възстанови. М. нищо друго не бил правил в живота си освен да играе акробатика. След като се възстановил, заминал през месец април 2018г. Направили му нов договор, но това, че трима човека стоели без работа, заради него, го безпокояло, чувствал се отговорен и за тях. Колегата му не можел без него, те били двойка, той бил основа, колегата му не можел сам да играе в шоуто на круиза. Към момента М. нямал страх да кара мотор, купил си нов, но малък -50 кубика, старият му мотор бил по-голям. Синът ѝ бил със средно образование, завършил Корабен техникум. Бил акробат 10 години, престанал да се състезава около 2013г., после работил три години в цирк във Франция, после започнал работа по круизите, пак с този номер. Имал натоварване, той бил основа, трябвало да натовари кръст, крака и рамене, никога нямал травми. Към момента не тренирал, работел до миналата година, докато спрели круизите, заедно с друго момче.

Свидетелят Н. Д., съсед на ответника С. С. в с.Р. заявява, че не познава ищеца. Спомня си, че преди около 5 години, като се прибирал от работа, в кв.Чародейка, на кръстовището на гробищния парк, видял пътно-транспортно

произшествие между автомобил и мотоциклетист. Свидетелят спрял, за да окаже съдействие. Познал съседа си С.. Вдял, че моторът бил на легнал на бордюра на тротоара, а мотористът бил на няколко метра от мотора, бил в съзнание, поожулен, лежал на земята, не му дали да става, да не би да има други травми. Бил с лятно облекло и нямал каска на главата и специална екипировка. Ответникът звъннал на 112, свидетеля също звънял, както и други хора. Установява, че задните лява гума, задната лява броня и задния ляв калник на автомобила на ответника били видимо деформирани. На кръстовището нямало други автомобили, бил поемно лице след като дошли полицаите. Когато качили моториста в линейката, с него била приятелката му. От С. знае, че е контактувал с моториста, обаждал му се е да види как е , той му казвал, че се възстановява, няма сериозни увреждания.

Свидетелят П. П., работел в сектор „П. п.“ като мл. автоконтрольор от 2017г. си спомня инцидента от м.юни 2017г., настъпил на кръстовището, при който пострадал мотоциклетист. Изпълнявайки служебните си задължения, на мястото установил ПТП между мотоциклет и автомобил с направление на движението: мотоциклета се движил по ул. „Филип Станиславов“, автомобилът бил навлязъл в кръстовището по ул. „Зорница“, като моториста бил получил травми. Не си спомнял как точно било регулирано кръстовището, дали имало знак „Без предимство“, но заявява, че били направени снимки.

След анализ на събраните доказателства първоинстанционният съд е приел, че са налице предпоставките на чл.45 ЗЗД: противоправно деяние, вреда, причинна връзка между вредите и противоправното деяние, както и наличието на вина. Приел е, че според разпоредбата на чл. 45, ал. 2 ЗЗД, вината се предполага до доказване на противното, а съгласно разпоредбата на чл.300 ГПК влязлата в сила присъда е задължителна за гражданския съд, който разглежда гражданските последици от деянието относно това дали то е извършено, неговата противоправност и виновността на дееца, като според текста на чл.413, ал.3 вр. ал.2 от НПК, Решението по глава XXVIII от НПК има същите последици на влязла в сила присъда. Приел е, че отговорността за неправомерно увреждане се поражда при наличието на причинна връзка между противоправното и виновно поведение на дееца и настъпилите вреди, а това е безспорно установено в производството с оглед влязлото в сила решение

№260176 от 23.10.2020г. на РРС, постановено по АНД №1038/20г. по описа на РРС, с което ответникът С. С. е признат за виновен в това, че на 23.06.2017г., при управление на МПС в гр.Русе, е нарушил правилата за движение по пътищата и по непредпазливост причинил на ищеца М. М. средна телесна повреда, изразяваща се в счупване на левите напречни израстъци на първи, втори и трети поясни прешлени, довело до трайно затрудняване на движенията на снагата за срок повече от 30 дни. Приел е, че използваният в чл. 300 ГПК, термин за акта на наказателния съд, преклудиращ спора пред гражданския съд относно деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, е "присъда". Като правораздавателен акт, обаче, присъдата е видово понятие по отношение на родовото такова - решението на наказателния съд при произнасяне по посочените по-горе въпроси - извършването на деянието, неговата противоправност и виновността на дееца. Позовал се е на ППВС № 7/1985 г. на ВС и на ТР № 1/2011 г. на ОСНК на ВКС. В резултат от противоправното деяние - нарушаване на правилата установени в НК и ЗДвП са настъпили за ищеца неимуществена вреди, които са пряка и непосредствена последица от него, изразяващи се в счупване на левите напречни израстъци на първи, втори и трети поясни прешлени; охлузвания по гърба, двете мишници, двете лакетни стави, лява длан, двете колена, лява подбедрица и двете глезенни стави. Приел е, че според чл.51 от ЗЗД виновният за непозволеното увреждане дължи пълна обезвреда за щетите, вкл. неимуществени, причинени на пострадалия. Последните съставляват промяна чрез смущение, накърняване и унищожаване на благата на човека, представляващи негови права, телесна цялост и здраве. Приел е за установено по категоричен и безспорен начин, че на ищецът са причинени телесни увреждания, като от приетите по делото заключение на съдебно-медицинска експертиза и гласни доказателствени средства е доказано, че те са свързани с изпитването на много силни болки през продължителен период от време, затруднения при обслужването на пострадалия в бита, физическия дискомфорт. Приел е, че според чл.52 ЗЗД размерът на неимуществените вреди се определя от съда по справедливост. При съобразяването му е взел предвид характера на причинените увреждания – множеството средни и леки телесни повреди, силните болки, периода на болнично лечение, последващото домашно- амбулаторно лечение с невъзможност и силно затруднение на самостоятелното придвижване, продължителният болков синдром, който

вероятно ще да продължи и в бъдеще при промяна на времето, необходимостта от приемане на медикаменти, предвид което е приел, че справедливият размер е 25000 лева. По отношение направеното от ответника възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца, съдът е счел същото за неоснователно. Този извод е обоснован с приетата по делото съдебно-автотехническа експертиза от която се установява, че и двамата водачи са управлявали превозните средства със съобразена скорост и н е са констатирани никакви нарушения от страна на мотоциклетиста. Възражението за съпричиняване не е подкрепено от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а за да е налице съпричиняване приносът на увредения трябва да е конкретен, да се изразява в определено действие. Не всяко поведение на пострадалия, действие или бездействие, дори и когато не съответства на предписаното от закона, може да бъде определено като съпричиняващо вредата, а като такова може да бъде определено само действие или бездействие, чието конкретно проявление се явява пряка и непосредствена последица за произлезлите вреди. Позовал се е на съдебна практика. По тези съображения, искът е уважен изцяло.

Настоящия състав на въззивният съд намира, че е основателно оплакването в жалбата относно размера на определеното от районния съд обезщетение за претендираните от М. М. неимуществени вреди.

Съгласно чл.52 ЗЗД размерът на дължимото обезщетение за неимуществените вреди следва да се определи от съда по справедливост. Понятието справедливост няма абстрактен характер. То е свързано с преценка на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които следва да бъдат съобразени при определяне на размера. Безспорно е, че М. М. е претърпял в резултат на ПТП уврежданията, установени по делото-счупване на левите напречни израстъци на първи, втори и трети поясни прешлени; охлузвания по гърба, двете мишници, двете лакетни етави, лява длан, двете колена, лява подбедрица и двете глезенни стави и същите се квалифицират по медико-биологичния признак - трайно затрудняване на движенията на снагата, за срок повече от тридесет дни. Същият е бил на болнично лечение пет дни, след което е изписан за домашно лечение, като в епикризата е посочено, че е изписан с подобрение, препоръчан му е хигиенно-диетичен режим и назначено лечение с Мидокалм и Дексофен. По делото няма документални данни М. да е правил рехабилитация, нито да е ползвал правото

си на два безплатни консултативни прегледа в рамките на един месец след изписването-на 06.07.2017г. и на 20.07.2017г. Безспорно е, че на 21.07.2017г., по-малко от месец след настъпване на ПТП, причинило вредите, М. е бил в състояние да напусне домашната обстановка и да предприеме пътуване с приятелката си, а на 22.11.2017г. вече е бил в кондиция, позволяваща му да изпълнява сложни акробатични номера. Това налага извод, че доколкото се касае за млад човек, на 26 години, спортист, физическите му способности са се възстановили относително бързо, а посоченият от вещото лице д-р Д. обичаен период на възстановяване на такава травма от 3 до 6 месеца е бил значително по-кратък. Съдът кредитира показанията на свид. Б. М.а-м., досежно установеното, че М. не е излизал от стаята един месец, през призмата на чл.172 ГПК, доколкото са противоречат на събраните по делото горепосочени доказателства. За установените по делото претърпени от М. М. неимуществени вреди-болки, страдания, физически неудобства, притеснения от загуба на физическа кондиция и тревоги във връзка с работата му, настъпили в резултат на увреждането, настоящия състав намира, че справедливото обезщетение е в размер на 10000 лева. При определянето му съдът взе предвид характера, интензитета и продължителността на причинените болки, страдания и неудобства, както и обстоятелството, че този размер се съизмерява с почти 22 минимални работни заплати към датата на увреждането, /МРЗ за 2017г. е 460лв. по данни на НСИ/.

Съдът намира за основателно и оплакването във въззивната жалба досежно приетото от първостепенния съд относно липсата на съпричиняване. От заключението на автотехническата експертиза е установено, че ударът между автомобила и мотоциклета е бил челно-страничен, в левия заден край на л.а.Ситроен. Към момента на удара, експертът е определил скоростта на мотоциклета на 37.1 км/час, а на лекия автомобил-на 10км/час. При сравняване опасните зони за спиране на мотоциклета, с разстоянията, от които водачът му е имал възможност да възприеме навлизането на лекия автомобил в кръстовището, вещото лице е дало заключение, че М. би имал техническа възможност да предотврати произшествието чрез спиране. Видимостта на М. напред към мястото, откъдето е приближавал лекия автомобил е над 100 метра, от това разстояние той е можел да възприеме автомобила, ако преди него не е имало препятствия или други участници в движението. В обясненията на М., дадени в досъдебното производство по

повод ПТП, той е посочил, че в неговата лента на движение е нямало други превозни средства, знаел е, че е по път с предимство, пътят бил чист и продължил през кръстовището напред, със скорост около 50-55км/ч. Преди кръстовището се престоил от дясната в лявата лента на движение, с периферното си зрение видял задаващ се автомобил от към гробището /на жалбоподателя/ и знаейки, че е с предимство продължил напред. Видял в последния момент, че автомобила не му спазва предимството и е предприел ляв завой, опитал се да го избегне като натиснал спирачки, но и автомобила рязко набил спирачки, явно го видял, той не могъл да го избегне, не успял да мине и се ударил в задния му ляв калник. При тази установена фактическа обстановка настоящия състав намира, че М. е съпричинил настъпилите вреди, като независимо, че се е движел по път с предимство, не е съобразил поведението си, а като на водач на МПС е можел и бил длъжен да предприеме действия по спиране. От дадените от същия обяснения в досъдебното производство, които съставляват извънсъдебно признание за неизгоден за него факт, е установено, че видимостта му не е била ограничавана от други участници в движението. Независимо от обстоятелството, че е бил на път с предимство, М. е имал обективна възможност да възприеме лекия автомобил, управляван от насрещната страна и да съобрази поведението си като предприеме действия за избягване на удара, тъй като същият е имал техническа възможност за това. Като не е предприел необходимите действия за предотвратяване на ПТП- чрез спиране, М. е допринесъл за настъпване на ПТП. Отделно от това, с оглед установеното, че е бил с неподходящо облекло и без каска, следва да се приеме, че е допринесъл и за причинените му охлузвания.

Гореизложеното дава основание да приеме, че ищецът е допринесъл както за настъпване на ПТП, така и за тежестта на понесените телесни увреждания, като приносът му според настоящия състав е 30 %, с който процент следва да се намали определеното обезщетение.

Ето защо по така изложените съображения решението на първоинстанционният съд се явява частично неправилно и следва да бъде отменено в частта, с която искът е уважен над сумата 7000лв. и претенцията да се отхвърли. В останалата част, решението е правилно и следва да бъде потвърдено.

Решението следва да се отмени и в частта, с която въззивникът е осъден да заплати разноски за първоинстанционното производство над сумата 422лв., съобразно уважената част и по компенсация.

За тази инстанция въззивникът дължи разноски на въззиваемия в размер на 74лв., съобразно уважената част и по компенсация.

По така изложените съображения, на основание чл.271, ал.1 ГПК Русенският окръжен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение №1585 от 12.11.2023г., постановено по гр.д. №4272/2022г. по описа на РРС, **В ЧАСТТА**, с която С. Л. С. от гр.Русе, ЕГН*****, е осъден да заплати на М. М. М., от гр.Русе, ЕГН*****, сумата над 7000 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, ведно със законна лихва, считано от 23.06.2017г. до окончателното ѝ изплащане, причинени от непозволено увреждане при ПТП в гр.Русе на 23.06.2017г., както и в частта за присъдените разноски над 422 лв. и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ иска над 7000лв. до предявения размер 25000лв., като неоснователен и недоказан.

ПОТВЪРЖДАВА решение №1585 от 12.11.2023г., постановено по гр.д. № 4272/2022г. по описа на РРС в останалата обжалвана част.

ОСЪЖДА С. Л. С. от гр.Русе, ЕГН*****, да заплати на М. М. М. от гр.Русе, ЕГН*****, сумата 74 лв. разноски за тази инстанция, съобразно уважената част и по компенсация.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на З.К.О.АД К., чрез „З.К.О. Клон КТЧ, трето лице-помагач на страната на въззивника.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване в едномесечен срок от връчването му на страните, при наличие на основания по чл.280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____